

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složením z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatelky: **CENTRAL GROUP 32. investiční s.r.o.**, se sídlem Na strži 1702/65, Praha 4, proti odpůrci: **Hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, zastoupený JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem se sídlem Sokolská 60, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2017, č. j. 6 A 192/2017 – 41,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Navrhovatelce **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 4 000 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 7. 12. 2017 kasační stížnost navrhovatelky (dále jen „stěžovatelka“) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2017, č. j. 6 A 192/2017 – 41.

[2] Podáním ze dne 20. 6. 2019, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 26. 6. 2019 vzala stěžovatelka svou kasační stížnost zpět.

[3] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 120 téhož zákona, „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.“ Podle § 47 písm. a), části věty před středníkem s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona, „[s]oud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět“.

[4] S ohledem na zpětvzetí návrhu – kasační stížnosti Nejvyšší správní soud v souladu s výše citovanými ustanoveními soudního řádu správního řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že „[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.“

[6] Podle § 10 odst. 3, věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[s]oud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“ Podle § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.“

[7] Protože stěžovatelka uhradila na účet soudu dne 20. 12. 2017 soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud rozhodl III. výrokem tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku sníženého o částku 1 000 Kč (20 %) stěžovatelce. Částka ve výši 4 000 Kč bude vyplacena na účet stěžovatelky ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. června 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu